

De reactie van een deelnemster uit een verdiepingsgroep:

Mooi dat je deelt.

Herkenbaar, ook voor mij. Mijn ervaring is dat ik juist door die worstelingen die zich dan zo heftig 'aandienen' een weg voor, in mezelf vind.

Wat mij daarbij vooral geholpen heeft en nog helpt is dat het oké is. Dat àlles wat ik ervaar oké is. Als mijn kleine innerlijke meisje dat ik liefdevol op schoot neem. En dat ik haar dan mee neem naar nú. Ik neem haar mee uit het 'toen'. Uit dat wat ze toen allemaal is gaan geloven. En tegelijk zeg ik haar dat ik het zo begrijpelijk vind dat ze steeds weer op zoek gaat naar de veiligheid, de liefde in het 'toen'...

En als ik haar meegenomen heb in het nu, bij mij (in plaats van dat ze is bij en gelooft in dat wat ze bijvoorbeeld bij haar ouders is gaan geloven) kan ze voelen dat ze nu bij mij, veilig, liefde, licht is... en helemaal goed zoals ze is... met àlles.

...

Dit is hoe het bij mij werkt. En ik geloof dat dat voor iedereen anders kan zijn. De weg die je vindt, juist door die worstelingen...

En toch. Met jouw verhaal, met onze verhalen, ons delen, inspireren we elkaar. En dat is heel waardevol.

Dank je, dus, nogmaals, voor je mooie delen.

Ik wens je alle moois, licht, kracht, liefde op jouw ontdekkingsreis.

Liefs,

Babette Lasonder, <https://www.dekunstvanhetgroeien.nl/>